

Náhradní láska. Co si představíte pod tímto tématem? Možná vás napadne to samé co mě. V mém případě se jedná o lásku, která má druhému dokázat, že je stále milován, i když ne tím, kým by měl. Všichni chtějí a potřebují být milováni, i ti, kteří tvrdí, že ne. Ti to většinou potřebují nejvíce. A zrovna tak děti. Děti v úplných, neúplných a zcela posledně žádných rodinách. Pokud je dětem projevena láska, smýšlí, chovají se a projevují docela jinak.

A právě k dětem bez rodin bych se ráda rozepsala více. Myslím si, že dětem, kterým nebylo z určitého důvodu umožněno být se svou rodinou, může být láska poskytována téměř stejně. Je zřejmé, že záleží jak na přístupu pěstounských rodičů, tak i na konkrétním dítěti. Ale pokud obě strany spolupracují, může vzniknout prostředí plné lásky.

Lidé, kteří by přemýšleli o pěstounské péči, si musí uvědomit, že tyto děti stejně jako ostatní jsou velmi zranitelné, a proto budoucí pěstouni musí doopravdy uvážit jejich situaci a možnosti, protože poskytnutí nenahraditelného prostředí je velmi náročné. K pěstounství je důležité získat soudní souhlas, jehož vyřízení trvá poměrně dlouho. Podstatná je také trpělivost s dětmi, míra porozumění výborná schopnost komunikace a ochotnost.

Některé děti přijímají lásku od někoho jiného poněkud hůře a zvláště u těch je důležité mít strpení a získat si jejich důvěru.

Můj osobní názor k tomuto tématu je neopomínat tyto děti a pokud právě vy přemýšlíte nad tím, že byste chtěli pomáhat a rozdávat lásku těm, kteří to potřebují, mohli byste zvážit právě tuhle možnost pomoci. A pokud nad tímto neuvažujete, je dobré tak či tak si v této oblasti rozšířit znalosti a být srdeční k ostatním lidem.

K jakému závěru jste nakonec přišli vy? Myslíte si, že je důležité zajímat se o ty, co tuto lásku potřebují? Ať smýšlíte jakkoliv, doufám, že vás tato vzniklá práce aspoň trochu ovlivnila pozitivním způsobem a v budoucnu své poznatky budete chtít tak jako já rozšířit dál a podělit se s ostatními.